

## OBLJETNICE

## Hrvatski i slovenski skladatelj Karlo Adamić

Uz stotu obljetnicu rođenja

Nadbiskupsko dječjačko sjemenište i Teologija u Splitu u utorak 24. XI. 1987. komemorirali su, uz stotu obljetnicu rođenja, svoga bivšeg profesora glazbe *Karla Adamića*, skladatelja, orguljaša, zborovode i kapelnika. Komemoracija se sastojala od svečane koncelebrirane mise, koju je predvodio splitski nadbiskup dr. Franić, i akademije. Nadbiskup je u propovijedi govorio o odnosu kršćanstva, odnosno katoličke Crkve, prema znanosti i umjetnosti kroz povijest, a akademija se sastojala od pozdravne riječi dr. Drage Šimundže, direktora Nadbiskupske gimnazije i urednika »Crkve u svijetu«, od predavanja dr. Petra Zdravka Blajića o Karlu Adamiću kao skladatelju, od skladbi pok. skladatelja koje su izvodili zbor i orkestar sjemeništara i bogoslova pod ravnanjem Jure Vrdoljaka, te bari-ton dr. Ante Kusić (Adamićev đak), sopranistica Marija Bubić, od skladbi za glasovir u izvedbi mo. Mirte Mačina i zbornih skladbi u izvođenju mješovitog zbora župe Škrape pod ravnanjem s. Pavle Njegovec. Pjesme skladateljeve kćerke, inače priznate hrvatske pjesnikinje Stanislave Adamić čitali su mladi sa Škrapa: Ivana Merčep, Miranda Čotić i Mladen Vulić. Preko akademije predstojnik Instituta za teološku kulturu u Splitu, dr. Blajić, skladateljevoj kćerci Sanislavi podijelio je diplomu o završenom studiju na Institutu. Suprug druge skladateljeve kćerke, dr. Vjeko Gnjatović, zahvalio je u ime pokojnikove obitelji organizatoru komemoracije i pročitao pismo hrvatskog književnika i akademika Jure Kaštelana u kojem se najljepšim riječima sjeća svoga pok. nastavnika Adamića u Biskupskoj klasičnoj gimnaziji u Splitu. Na akademiji uz sjemeništara i bogoslove bile su prisutne dvije kćerke i sin pok. skladatelja, rodbina, đaci (svećenici i civili) i brojni poštovatelji i prijatelji pok. skladatelja i njegove djece.

Karlo Adamić se rodio 1887. u Sloveniji u mjestu Sodražica, ali je veći dio svoga životnog vijeka, i gotovo čitav radni vijek, proveo u Hrvatskoj. Glazbu je apsolvirao u Ljubljani, a diplomirao u Zagrebu. Službovao je kao nastavnik, zborovođa, kapelnik i orguljaš u Senju, Koprivnici, Križevcima, Splitu i Bolu. Njega, Slovenca, karadorđevska diktatura otpustila je iz službe kao »velikog Hrvata«, isto će kasnije uraditi, prisilno ga umiroviti, talijanski okupator i domaće autonomaške snage u Spltu; imao je neprilika i zbog toga što je »veliki Slovenac«. Pod konac rata je reaktiviran. Malo nakon toga, 8. III. 1945., u 58. godini života preminuo je u Splitu i počiva na splitskom groblju Lovrinac.

Adamić je pretežno pisao duhovnu glazbu, ali i profanu na slovenskom, hrvatskom, latinskom i staroslavenskom jeziku. Već kao mladi skladatelj dobio je laskava priznanja naših glazbenih autoriteta Zajc, Širola ...). Mnoge njegove skladbe izvođe se i sada u Sloveniji, ali i po Hrvatskoj. Često je izvođena njegova *Senjska staroslavenska misa*. Zapisivao je i obrađivao pučke, svjetovne i duhovne, napjeve sredinâ u kojima je djelovao. Djela su mu izdavali domaći i strani izdavači, a neke su mu skladbe prevedene na češki i njemački jezik. Adamića kao skladatelja navodi Hrvatska enciklopedija, sva odgovarajuća izdanja Leksikografskog zavoda u Zagrebu, slovenske i hrvatske povijesti glazbe (Škulj, Andreis ...). On je, koliko slovenski, toliko i hrvatski skladatelj.

Bio je, mnogi ga se sjećaju, dobar i plemenit čovjek, pedagog pun takta i talentirani glazbenik s mnogim životnim poteškoćama i nezahvalnostima. Nedavno preminuli hrvatski književnik Ivan Raos, malo pred smrt, poslao je pismo za ovu komemoraciju obećavši, kao i Kaštelan, da će se kasnije opširnijim napisom sjetiti svoga pok. profesora; no, nismo dočekali — Gospodin ga je pozvao.

P. Z. B.

## 40. obljetnica crkveno glazbenog rada Anice Nevolić

U novosadskoj župi »Ime Marijino« proslavljena je 9. travnja o. g. 40. obljetnica crkveno-glazbenog rada Anice Nevolić, orguljaša-zborovode ove župe. Ovaj rijedak jubilej započeo je u župnoj crkvi sv. misom zahvalnicom, a završio svečanim susretom u župnoj vjeronaučnoj dvorani.

Prije ove proslave, 11. siječnja o. g. u 17 sati, održana je u istoj crkvi sv. misa za sve žive i umrle župnike za čijih je župnikovanja slavljena vršila službu orguljaša, kao i za sve žive i umrle članove njezina sadašnjeg zbora »Laudanti« i bivšeg zbora župe Uzv. sv. Križa u Petrovaradinu. Poslije mise, na kojoj su istodobno pjevala oba navedena zbora, održan je u vjeronaučnoj dvorani i njihov susret. Tom prigodom evocirane su uspomene iz prošlosti uz slušanje magnetofonskih snimki nekih liturgijskih i koncertnih nastupa jednog i drugog zbora.

Na jubilarnoj proslavi 9. travnja o. g. u 18 sati, misu zahvalnicu služili su u koncelebraciji petorica svećenika: gosti, vlč. gg. Vilim Hiršnhauzer (Đakovo), Stjepan Miler (Petrovaradin), Josip Mioč (Subotica) te domaći župnik Blaž Dekanj i domaći kapelan Antun Kopilović. I ovom prigodom istodobno su pjevala oba, malo prije imenovana zbora, s oko 50 pjevača što je uistinu bilo dojmljivo. Zborovi su bili dobro uvježbani pa su zato svojim zajedničkim nastupom ostavili snažan dojam kod svih prisutnih.



Anica Nevolić

Pod misom su govorili župnik-domaćin Blaž Dekanj i župnik-gost Stjepan Miler. Obojica su, svatko na svoj način, ocrtali crkveno-glazbeni lik slavljenice.

Budući da je glazbeni raspored mise zahvalnice bio dosta neuobičajen, ali vrlo funkcionalan, donosim ga u cijelosti.

1. M. Lešćan: Pjevajte Gospodu pjesmu novu
2. S. Prepek: Misa X. u čast sv. F. Asiškom
3. S. Prepek: Ovo je dan što ga učini Gospodin
4. S. Prepek: Aleluja + Žrtvovan je Krist
5. S. Prepek: Svetoj Crkvi Božjoj II
6. J. Vrhovski: Uskliknite Bogu
7. S. Prepek: Tvoju smrt, Gospodine I

8. S. Prepek: Jer tvoje je kraljevstvo III
9. Nep. autor: Bože, podaj nama mir (Kanon)
10. S. Prepek: Isuse, u te vjerujem
11. H. Schulze: Hvalite Gospoda
12. HCK: Kraljice neba

Nakon mise zahvalnice slavljenica i veliko mnoštvo uzvanika došli su u župnu vjeronaučnu dvoranu gdje je župnik-domaćin pročitao pismo-čestitku subotičkog biskupa Matije Zvekanovića, pismo-čestitku đakovačkog biskupa Ćirila Kosa i pismo-čestitku zrenjaninskog biskupa Hužvara Lasla. Slavljenica je primila i papinski apostolski blagoslov u vidu diplome i pismeno priznanje đakovačke biskupije za svoje dosadašnje crkveno-glazbeno djelovanje. Brzobjavnu čestitku uputio je i Institut za crkvenu glazbu KBF iz Zagreba.

Slavljenica je priredila i izložbu svog notnog materijala, koje je tijekom njezina rada nastao prepisivanjem mnogih skladbi s raznih strana. Uz to je izložila i nekoliko originalnih notnih rukopisa skladatelja Stanislava Prepeka kao i sve njegove tiskane crkvene i orguljske skladbe.

O crkveno-glazbenom radu Anice Nevolić već je podosta napisano i znano. Ipak, možemo ponoviti da njezinoj ljubavi i revnosti u vršenju orguljaške službe nema premca. Najkraće rečeno, cijeli je svoj život podredila služenju svetoj glazbi i svetoj liturgiji. Međutim, za Anicu Nevolić je od presudnog i još uvijek neprocjenjivog značaja njezina 15 obljetna crkveno-glazbena suradnja sa skladateljem Stanislavom Prepekom. Njoj ujedno možemo zahvaliti za izuzetan skladateljski doprinos fondu naše crkvene glazbe uopće. Samo zbog te svoje zasluge zavrijedila je da joj ime ostane zapisano u povijesti naše crkvene glazbe.

Vjerujem da slavljenici Anici svi njezini suradnici, rođaci i znanci žele i nadalje najveće crkveno-glazbene uspjehe uz obilnu Božju pomoć. Da bismo ostali u ugodaju ovih lijepih želja završit ću prikaz ovog nesvakidašnjeg jubileja dvjema kiticama iz pjesme posvećene upravo ovom slavlju, a koju je ispjevala s. M. Kruna Pavec.

Četrdeset ste se ljeta  
S orguljanjem bavili,  
Svi želimo, skupa s vama,  
Da bi to i proslavili.  
Pogledajte što je sretna  
Sva vaša Družina!  
Trebala bi s nama slaviti  
Cijela Domovina!

Đuro RAJKOVIĆ